

ועוד, ששכינה הולכת באוטו ממקום מה שלא היה מוקדם לבן. ומשום כך נקרה ארוח צדיקים, משומ שהתארח בו אויר עליון קדוש. אך היא פתויה לפל, וכותחים בה כל מי שרוצה, אפילו אותם קרשעים. אך, סוד זה - (שם מא) נפטן ביום דרך. משומ שדורך בו הצד האחר של אטריך, ושולט לטמא את המשפן. ועל זה צדיקים לבודם עומדים ושולטים באוטו מקום שנקרה אף. כמו שברנו, אך פתויה אף. במאם שברנו, אך פתויה אף.

ואתם, קדושים עליונים, אך קדושה עליונה הזרמנה لكم והתחרחתם בה, ורבאים מעלים עליונים (אל) הסדרו לפני עתיק הימים. אשרי חילכם.

פתח רבי שמואן ואמר, (דברים יד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה וגוי. בכמה מקומות מצאו שפנוי משה לפני השם, ויהושע לפני הלבנה. שאין אור לבנה אלא אור השם בשמאי ללבנה, ולהלבנה מתמלאת מותך השם. וכשהמתמלאת, אז עומדת בשלהמתה.

השתלבות הלבנה מי הוא? סוד של הכל שוקרה דמות בסוד השם העליון יי'. שהרי בשם זהה איןנו עומדים, רק בזמנ שעומדת בשלהמתה. שהרי פאה שמות הם שירשה, ונקראות בהם כדי הצעה שערת בה, ובפני השעה עומרה ביה. כך נקראות באוטו שם ממש. וכשהעומדת בסוד השלהמתו ונשלמת מכל האדרדים, אז נקרה יונ"ד. השלמה בהשלמה שלמעלה, שירשה הבת את אמה.

וחיננו (הארה) בחמשה עשר ימים, שכתוב (ויראכ) בחמשה עשר יום לחידש השבעה הזה. וכתוב (שם)

ויתו, דשבינתא איזלא בההוא אחר, מה דלא הוות מקדמת דנא. ובגין לכך ארוח צדיקים אקרי, בגין דאתארה ביה אורשפיא עלאה קדישא. דרך: איהו פתויה לכלא, ובתשיון ביה כל מאן דבאי, אפילו אינון חיבין. דרך, רוזא דא, (ישעה מא) הנחתן ביום דרך, בגין דדריך ביה סטרא אחרא, דלא אטריך, ושליט לסבא משכנא. ועל דא, צדיקיא כלחודייהו, קיימי ושליטי בההוא אחר דאקרי אוrah. במא דאקיימנא דרך פתויה לכלא, להאי סטרא ולהאי סטרא.

ואתון קדישי עליונים, אוrah קדישא עלאה איזמן לגביכו, וארכחותון ביה ומליין מעליין עלאין (נא אליו) אחסדרו קמי עפיק יומין. זכה חולקיכו.

פתח רבי שמואן ואמר, (דברים יד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה וגוי, בכמה אחר פגנן, דמשה אנטוי באנפיו שמשא, ויהושע באנפי סירה. דלית נהורה לסירה, אלא נהורה דשם שא כד נהר לסירה, וסירה מגו שימוש אתמליה. וכן אתמליה, כדי קיימת באשלמותה.

אשתלימותא דסירה, מאן איהו. רוזא דכלא, דאקרי דמות ברוזא דשם שא עלאה יי'. דהא בשמא דא לא קאים, בר בזמנא דקיימת באשלמותה. דהא כמה שמן אינון דאחסינה, ואתקרי בהו כה כפום שעטה דקיימת ביה, (ובפום שעטה דקיימת ביה) הבי אקרי בהוא שמא ממש. וכן קיימת ברוזא דאשלמותה ואשלמתה מכל סטרין, כדי אקרי יהו"ה אשלהותא דילה, באשלמותה דלעילא. דירתא ברתא לאמה.

וחיננו (ר"א נהרו) ב חמייסר | יומין, דכתייב, (וירא כג)

אך בעשור יומם לחידש השבייעי. וככל סוד אחד. כשלעצמו הועלם הבא בסוד של כל עשר האמירות על החידש הזיה, נקרא בעשור. וכשנורשמת הלבנה בשלמותה, אמתה בגיןיהן, נקרה בחמשה עשר, שהרי ה' התמברה ונחקרה בגיןיהם.

וסוד זה י"ה, וכשלעצמה בשם זה, אז מתחברת בה, והוא נופפת אל המתחנים לוון אוות ולחמת לוון טרפם, ומתחופת) היא בסוד האות ה' במקדם. אחד, להחיק ולהתחבר בסוד שלמעלה, ואחד, כדי לחתם מזון למטה, ואוז עומרת הלבנה בשלמותו לכל האזרדים, מעלה ומטה, בסוד השם הזיה, להיות הפל סוד אחד ושלמות אמת.

יהושע זהו סוד של השלמת הלבנה באותיות הלוון בן נו"ן. נו"ן וvae, שהרי נון היא סוד הלבנה, מלא בסוד המשלמה של השם הקדוש, ואז הוא מלא רוח חכמה וvae.

משום שהנקודה העליונה, שהיא י', מתחפשת ומויאה רוח, ואיתה רוח עשו היכל. ואומה רוח מתחפשת לאשה צדדים. אותה רוח מתחפשת בסוד של כל אלה. ומלא וועשה היכל למטה, והכל מתמלא, ונעשה סוד השם הקדוש בהשלמה אמת.

ומשם כך יהושע מלא רוח חכמה, משום - כי סמך משה את ידיו עליו, שהוא הריך ברקאנ ברוכות ונחמלאה הבהיר מננו. ואפס, קדושים עליונים, כל אחד מכם התמלא רוח חכמה, וועמד בשלמות בסודות החכמה, משום שהקדוש ברוך הוא התרצה בכם וסמך ידו עלייכם. אשרי חלקי שעני ראו את זה וראו את שלמות רוח חכמה בכם.

בחמישה עשר יום לחידש השבייעי הזיה. וכתיב (ויקרא כב) **אך בעשור (יום) לחידש השבייעי.** וככל א' ר' חז"א, כ"ד קיימא עלמא דאמית בר' ר' דכל עשר אמרין, על האי חידש, אקרי בעשור. ובכ"ד אתרשימת סירה באשלמותא חדא בגיןיה, אקרי בחמישה עשר, דהא ה' אתחברת ואתחבקת בגיןיה.

ור' ר' דא י"ה וכ"ד קיימא בשמא דא, כ"דין **אתחבר בבה,** ואיהו אתוספה (ר' א' לנבה תפאי לטינו לו ולטיבב לו טרפייו ואתוספה) **אייהי בר' ר' דאת ה'** במלקדמין. חדא, לאתחקקה וילאתחברא בר' ר' דלעילא, וחדרא למיחב מזונא לתפה, וכ"דין קיימא סירה באשלמותא לכל סטרין, עילא ומפקא, בר' ר' דשמא דא, למחיוי כלא ר' ר' חדא, ושלימיו חד.

יהושע דא אייהו ר' ר' דאשלמותא דסירה, באlein אתוון בן נו"ן, נו"ן וvae דהא נון ר' ר' דסירה איהי. מלא בר' ר' דאשלמותא דשמא קדיישא, כ"דין אייהו מלא רוח חכמה וvae. בגין דנקודה עלאה דאייה י', אתחפט ואפיק רוח, וההוא רוח עביד היכלא. וההוא רוח אתחפט, ואתחעבד שית סטרין. ההוא רוח אתחפט, בר' ר' דכל אלין. ואמליל ועביד היכלא לתפה, ואתמליל כלא, ואתחעבד ר' ר' (דף רט"ו ע"ב) **דשמא קדיישא, באשלמותא חדא.**

ובгин דא יהושע מלא רוח חכמה, בגין כי סמך משה את ידיו עליו, דאייהו אריך ברקאנ עליה, ואתמליל בירא מגניה. ואתוון קדיישי עליונין, כל חד מניניכו אתמליל רוח חכמה, וקיימא באשלמותא, בר' זין דחכמתא, בגין דקיידשא בריך הוא אתרעוי בכו, ואסמייך ידיו עלייכו. זפאה חולקי דעתני חמו דא, וחייב שליםו רוח חכמה בכוי.